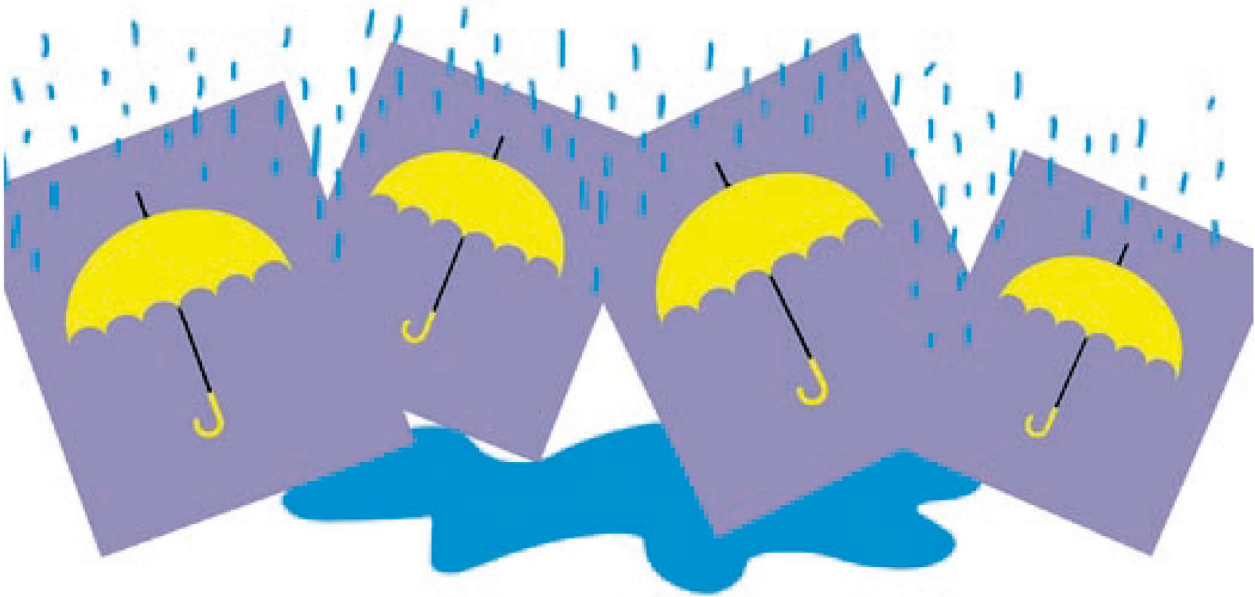

'UPGRADE'

Necessari i suficient

Oriol Brutau

Expert en màrqueting
 obrutau@gmail.com

En el màrqueting, com a la vida, hi ha moments en què un ha de ser capaç d'atrevir-se i prendre decisions poc habituals, hom ha de ser expeditiu i abordar nous camins, noves fórmules i noves solucions a problemes vells. En el màrqueting com a la vida, quedar-se amb allò de: "sempre ho hem fet així" no és garantia que torni a sortir bé. I no ho és pel simple motiu que tot és canviant, que l'entorn canvia i que un mateix canvia la forma de veure i de reaccionar enfront de nous reptes, noves circumstàncies i noves etapes.

Alguna vegada ja he recorregut a Heràclit d'Efes amb el seu "no et podràs banyar dues vegades en el mateix riu". Va ser un pensador del segle VI aC per a qui la realitat ja era canvi, moviment i mutació: "L'univers no és res més que un permanent esdevenir, tot allò que existeix està sotmès a un canvi constant."

En la meua professió, sovint em demanen que treballi aportant el meu coneixement previ. Em contracten pels anys d'experiència, per les campanyes fetes amb èxit o simplement pels projectes ja desenvolupats i que han permès ajudar a contribuir positivament a la consecució d'objectius empresarials en tantes i tantes empreses. No seré jo qui reconegui que no sigui una bona aportació de valor, la que faig, en el meu cas, pels trets esgotats. No vull dir que l'experiència –efectivament– ensenya d'una forma pràctica quines són aquelles estratègies, aquelles tàctiques o aquelles fórmules que funcionen –o no– en més o menys grau a l'hora d'emprendre accions de màrqueting. Però jo prefereixo –i així ho demano– que em contractin per la potencialitat, per tot allò que encara està per fer; que em contractin pels reptes a conquerir, per la capacitat d'explorar i d'interpretar els senyals del camí, els indicis que et porten cap a la consecució dels objectius.

Així podríem dir que l'experiència és necessària. Sí, però no és suficient per emprendre un projecte de forma exitosa. En el màrqueting com a la vida, com en totes les professions o etapes de qualsevol, la capacitat d'adaptar-

se a l'entorn, de ser flexible o de "ser aigua", com recitava en Bruce Lee en un conegut espot publicitari, i de tenir un punt expeditiu és necessari.

La condició de *necessària* és anterior a la de *suficient*. Sense entrar en les combinacions filosòfiques del necessari i suficient, podem dir que la condició prèvia d'haver tingut 20 anys d'experiència és necessària per ser un professional resolutiu i eficaç en el moment actual? Clarament, no: necessària però no suficient.

EL CURRÍCULUM I EL MERCAT LABORAL

En l'actualitat sembla que el *curriculum vitae* és una part fonamental per encarar un nou lloc de treball. I tant és així que els especialistes en recursos humans i reclutadors consulten, a més, els antecedents socials a les xarxes socials dels candidats per verificar i constatar que aquella persona té una vida adequada i es mostra idònia per a la plaça. Però... i què passa amb aquells aspectes i factors determinants que encaren al futur? Quina és la condició necessària que estableix que el candidat és mostrarà obert i receptiu als canvis? Que es comportarà disposat a emprendre i prendre decisions que millorin la seva tasca?

Els tests i les proves psicotècniques determinen la predisposició psicològica de l'individu a adaptar-se satisfactòriament al lloc de treball i en cas de ser un emprenedor pot servir l'autoconeixement, però és condició suficient?

Al meu entendre, mantenir una actitud física i mental orientada al futur és necessari i atorga a qualsevol la capacitat d'afrontar els reptes d'una forma renovada. Emprendre estratègies que incrementin l'energia personal, desintoxicar-se, renovar-se físicament i psicològicament són condicions necessàries per dibuixar un futur prometedor i d'acord a les expectatives més favorables per a cadascú.

Tanmateix en màrqueting, com a la vida, la preparació és necessària i no suficient. La preparació és necessària, però hi ha d'haver vocació, amor i passió pel que s'està fent. Cal marcar la diferència, sigui un cambrer, un comptable, un infermer, un venedor, un jutge o un fiscal; cal ser flexible i rigorós; cal ser expeditiu, honest i mostrar actitud ètica i sincera vers l'autenticitat de l'obra que hom està fent. Ja ho diu el refranyer: "De porc i de senyor se n'ha de venir de mena." És condició necessària i suficient ser-ho i semblar-ho? O només cal semblar-ho?